

Parlent, говоржть.
Très и trop, много.

Je, азъ; **de**, отъ, на.
Demande, просж.

Mon père et ma mère sont bons.
Maman est bonne, papa est bon.
Je demande pardon à mon père.
Ma tante et ma mère parlent trop.
Ton papa et ta maman partent.
Mon frère parle à ma mère.
Ma table est très bonne.

IV. УРОКЪ.

i и ai.

Правило. Буква **i** ся произнася като българско-то и; тя съединена съ **a (ai)** ся произнася като българско-то е.

blanc, **) бълъ.	notre, нашъ, а, о, ни.
Lit, чете.	Livre, книга.
Votre, вашъ, а, е, ви.	Jardinière, градинарка.
Ronde, тръкаляста.	Est parti, отиде си.
Fort, твърдъ; jolie, гыздава.	L'amie, приятелка-та.
Le petit, малкий.	J'ai, имамъ; faim, гладъ,
File, преде.	гладенъ съмъ.
La laine, прежда-та.	me, ми; donne, дава.
Fait, прави, казва.	Pain, хлъбъ.
Sa prière, молитвъ-тъ си.	Aime, обычя.

Ma mère lit votre livre, qui ***^{*)} est bon.
Votre table est ronde.

^{*)} Двоегласны-тъ ai, ei, eu, ou и въобще всички-тъ двоегласни ся произнасят малко продълъжено.

^{**)} с-то въ думж-тъ blanc не ся произнася

^{***)} и-то, при q, нѣма гласъ; qи, ся счита като единъ съгласни букви, която за да състави слогъ има нуждъ отъ гласны-тъ a, e, i; както въ думы-тъ qш, кой-то; quand, кога-то.